

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Kfv.IV.37.343/2026/3.

A tanács tagjai: Dr. Balogh Zsolt a tanács elnöke
Dr. Kiss Árpád Lajos előadó bíró
Dr. Bögös Fruzsina bíró
Dr. Dobó Viola bíró
Dr. Sugár Tamás bíró

A felperes: felperes
(cím1)

A felperes képviselője: Dr. Hyross Virág ügyvéd
(cím2)

Az alperes: Budapest Főváros Kormányhivatala VIII. Kerületi
Hivatala
(cím3)

Az alperes képviselője: Dr. Kovács Norbert kamarai jogtanácsos

A per tárgya: gyámhatósági tárgyú közigazgatási jogvita

**A felülvizsgálati kérelmet
benyújtó fél:** az alperes

**A felülvizsgálni kért
jogerős határozat:** Fővárosi Törvényszék 49.K.701.447/2025/60. számú
végzésével kijavított 49.K.701.447/2025/58. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadja.

A végzés ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A Budapest Főváros Kormányhivatala XV. Kerületi Hivatala a 2018. január 25. napján véglegessé vált, BP-15/004/1756-28/2017. számú határozatával egyéb érdekelt¹, a 2018. július 19. napján véglegessé vált, BP-15/004/00001-20/2018. számú határozatával egyéb érdekelt² (a továbbiakban együtt: gyermekek) ideiglenes hatályú elhelyezését megszüntette, és a gyermekeket nevelésbe vette, részükre egyéb érdekelt³ személyében gyermekvédelmi gyámot rendelt, és a gondozási helyüket a felperes mint nevelőszülő háztartásában jelölte ki.

[2] A gyermekvédelmi gyámként eljáró egyéb érdekelt³ 2023. április 18-án arról értesítette a gyámhatóságot, hogy a gondozási helyen történt veszélyeztettség miatt a gyermekeket 2023. április 17-én egy másik biztonságos gondozási helyre vitte.

[3] Az alperes a 2023. április 24-én kelt BP-08/104/834-8/2023. számú határozatával a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény (a továbbiakban: Gyvt.) 80/B. § (1) bekezdése, valamint a gyámhatóságokról, valamint a gyermekvédelmi és gyámügyi eljárásról szóló 149/1997. (IX. 10.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Gyer.) 105/A. § (2) bekezdése alapján a nevelésbe vétel alatt álló gyermekek gondozási helyét azonnali hatállyal megváltoztatta, és 2023. április 17. napjától számukra más nevelőszülőnél jelölt ki új ideiglenes gondozási helyet. Rögzítette, hogy egyéb érdekelt³ gyermekvédelmi gyám egyéb érdekelt⁴ nevelőszülői tanácsadó közreműködésével 2023. április 17. napján a gyermekeket az új gondozási helyre átszállította.

[4] Az alperes a határozatában egyéb érdekelt³ gyermekvédelmi gyámot, valamint egyéb érdekelt⁵ helyettes gyermekvédelmi gyámot tisztségeikből felmentette, egyidejűleg a gyermekek részére egyéb érdekelt⁶ gyermekvédelmi gyámul, egyéb érdekelt⁷ helyettes gyermekvédelmi gyámul kirendelte. Felhívta az Országos Gyermekvédelmi Szolgálat Területi Gyermekvédelmi Szolgálat (a továbbiakban: TEGYESZ) Budapest Főváros Szakszolgálatot, hogy készítse el a gyermekekre vonatkozó elhelyezési javaslatot és az egyéni elhelyezési tervet, a szakértői bizottság készítse el a gyermekekre vonatkozó szakmai véleményt és tegyen javaslatot a gyermekek gondozási helyére. A felperest felhívta, hogy 2023. április 17. napjától a családi pótlékot mondja le, tájékoztatta továbbá Budapest Főváros Kormányhivatala Családtámogatási Főosztályát, hogy a gyermekek után járó családi pótlék igénylésére a kijelölt más nevelőszülő jogosult.

[5] A határozat indokolásában kifejtette, hogy egyéb érdekelt⁸ a felperes házastársa, bejelentést tett a nevelőszülői hálózat és a gyermekvédelmi gyám felé, hogy a felperes a gyermekeket veszélyezteti, a egyéb érdekelt¹ utónevű gyermeket legutóbb 2023. április 7. napján durván verbálisan és fizikailag is bántalmazta, amelyről hangfelvételt is készített, melyet az érintett szakemberek meghallgattak. A házaspár a gyermekeket örökbe akarta fogadni, de a megromlott kapcsolat miatt egyéb érdekelt⁸ elköltözött a felperestől, ezt követően tárta fel felesége veszélyeztető magatartását.

[6] A felperes keresetet terjesztett elő az alperes határozatával szemben, amelyben vitatta, hogy a háztartásában a gyermekek veszélyeztetésére sor került volna.

[7] A kereset folytán eljáró Fővárosi Törvényszék a 2023. december 14-én kelt, 34.K.702.183/2023/22. sorszám alatti ítéletével az alperes BP-08/104/834-8/2023 számú határozatát megsemmisítette, és az alperest új eljárásra kötelezte. Megállapította, hogy az alperes a tényállás tisztázására és a határozat indokolására vonatkozó kötelezettségének nem tett eleget, részletesen nem fejtette ki, hogy miért indokolt a gyermekek gondozási helyének megváltoztatása, kizárólag a felperes férjének nyilatkozatára utalt, amelyből tudomást szerzett a felperes veszélyeztető magatartásáról. Nem fejtette ki, hogy a Gyvt. 6. § (5a) bekezdésében

foglaltak alapján kidolgozott Bántalmazási Protokollban foglaltak ellenére miért nem került sor a felperes és a gyermekek, valamint az illetékes szakemberek meghallgatására, továbbá azt sem, hogy a Gyvt. 85/A. §-ában meghatározottak alapján kidolgozott útmutatóban és a Gyvt. 80/B. § (3) bekezdésében foglalt a gondozási hely azonnali hatállyal történő megváltoztatásának kettő együttes feltétele – a gondozási hely súlyosan veszélyeztető jellege és az emiatti intézkedés azonnaliságának szükségessége – fennállt-e.

[8] A Törvényszék az ítéletében kifejtette, hogy az alperes eljárásában a felperest, a gyermekeket, valamint az érintett szakembereket szükséges lett volna meghallgatni. Rámutatott, hogy a gyermekek már évek óta a felperes nevelésében álltak, melynek során a gyermekvédelmi gyám folyamatosan – az alperes által nem vitatottan – kéthetente látogatta a családot, és ez idő alatt egyszer sem merült fel a gyermekek súlyos, azonnali intézkedést igénylő veszélyeztetettsége, továbbá a gyermekvédelmi jelzőrendszer egyéb tagjai sem éltek a gyermekek veszélyeztetettségére utaló jelzéssel.

[9] A megismételt eljárásra előírta, hogy az alperesnek „a bizonyítás lefolytatásával a felperes, az érintett szakemberek és a gyermekek meghallgatásával kell meghozni a döntését a gyermekek gondozási helyének megváltoztatásáról oly módon, hogy azt részletes indokolással kell ellátnia. Amennyiben szükségesnek ítéli meg a gondozási hely azonnali megváltoztatását, akkor az indokolásában ki kell térnie arra, hogy a gyermekeket veszélyeztető környezet fennállását mi alapján állapította meg, és arra is, hogy a veszélyeztető környezet miatti intézkedés azonnalisága miatt szükséges.”

[10] Az alperes a megismételt eljárásban a felperes és a gyermekek, továbbá egyéb érdekelt⁹ gyermekvédelmi gyám, valamint egyéb érdekelt¹⁰ gyermekjogi képviselő meghallgatását, a jelenlegi gondozási helyükön készült pedagógiai vélemény beszerzését, és további megkeresések lefolytatását követően a 2025. február 27-én kelt, BP-08/104/95-17/2025 számú határozatával a nevelésbe vett gyermekek ügyében megállapította, hogy a kiskorúak gondozási helye 2023. április 17. napjától egyéb érdekelt¹⁴ nevelőszülő háztartása. Megállapította továbbá, hogy a gyermekek új gondozási helye a fentiekben megjelölt nevelőszülő háztartása, valamint azt is, hogy a gyermekeket a gondozási helyre egyéb érdekelt³ gyermekvédelmi gyám 2023. április 17. napján átszállította, a felperes gondozási kötelezettsége 2023. április 17. napján megszűnt, végül a határozat arra vonatkozó megállapítást is tartalmaz, hogy a gyermekek ügyében továbbra is hatályos a BP-08/104/52-86/2024 számú, 2024. június 10. napján kelt határozat. A gyermekekkel való kapcsolattartást nem szabályozta, mely körben azt a megállapítást tette, hogy a gyermekeket Budapest Főváros Kormányhivatala Gyámügyi Főosztálya 2022. június 8. napján kelt, BP/0506/00273/29/2022 és BP/0506/00273/27/2022 számú határozatával 4 év időtartamra örökbefogadhatónak nyilvánította, ennek okán egyéb érdekelt¹¹ és egyéb érdekelt¹² szülők szülői felügyeleti és kapcsolattartási joga szünetel. A gyámhivatal nem engedélyezte a gyermekvédelmi gyám által a gyermekeknek a gondozási helyről legfeljebb 2 napra történő eltávozását, illetve 2 napnál hosszabb szabadságát. A gyermekek törvényes képviselőjeként továbbra is egyéb érdekelt⁹ gyermekvédelmi gyámot jelölte meg, akinek akadályoztatása esetére helyettes gyermekvédelmi gyámként egyéb érdekelt¹³ gyermekvédelmi gyámot nevesítette. Megállapította azt is, hogy a gyermekek a nevelésbe vétel okán halmozottan hátrányos helyzetűnek minősülnek.

[11] A határozat szerint az alperes a bírósági ítéletben foglalt iránymutatások szerint lefolytatta a megismételt eljárást, teljesítette az abban előírtakat, azonban ezek mellett az időszerűségi kritériumoknak megfelelően kiemelt súllyal kellett figyelembe vennie azon beállt objektív körülményt, hogy a felperes nevelőszülői foglalkoztatási jogviszonya 2023. július 17. napján megszűnt, és azóta nem létesített újat, aminek a hiányában a gyermekek nem helyezhetők el nála. Megállapította, hogy az azonnali gondozási hely váltás indokolt,

jogszerű, szükséges és arányos intézkedés volt, hiszen a legcsekélyebb fokú veszélyeztetésre utaló körülmény is alapot ad a gyámhivatali beavatkozásra és a gyermekek elsődleges érdekét a biztonságos elhelyezésük szolgálta, a felperes érdekei nem konkurálhattak a gyermekek érdekeivel. Hangsúlyozta, hogy az állami gondoskodásban élő, családjukból kiemelt gyermekek esetén az otthont nyújtó ellátást biztosító nevelőszülőnek minden tekintetben, minden időpontban, és minden helyzetben teljes-körüln és aggálytalanul alkalmasnak kell lennie arra, hogy a gondozására bízott, sok esetben eleve traumatizált és halmozottan hátrányos helyzetű gyermekeket nevelje. A perbeli esetben a rendkívül súlyos, közeli hozzátartozó által megfogalmazott állítások súlyozottan estek latba, hivatásos nevelőszülő esetében ilyen tényállás mellett a fokozatosság elvét nem tudta alkalmazni úgy, mint vér szerinti családból történő kiemelés megelőzően, hanem a legcsekélyebb súlyú veszélyeztetés esetén is meg kell tenni a jogszabály által előírt, kötelezően alkalmazandó eljárási cselekményeket a gyermekek elsődleges érdekének megfelelően.

A felperes keresete, az alperes védekezése

[12] Az alperes megismételt eljárásban hozott határozatával szemben előterjesztett keresetében a felperes – többek között – arra hivatkozott, hogy az alperes nem tett eleget a megismételt eljárásra vonatkozó iránymutatásnak, nem tudta kellően bizonyítani a súlyos veszélyeztetettség és az azonnali intézkedés szükségességét, ezáltal a gyermekek elvitele, gondozásából történt kiemelése jogszerűtlen volt.

[13] Az alperes a határozatában foglaltak fenntartása mellett a kereset elutasítását kérte.

A jogerős ítélet

[14] Az eljáró bíróság a jogerős ítéletével az alperes megismételt eljárásban hozott határozatát megsemmisítette és az alperest új eljárás lefolytatására kötelezte. Megállapította, hogy a megismételt eljárás során az alperesnek az elrendelő ítéletben előírt bizonyítási eljárás eredményeként, a beszerzett bizonyítékok értékelése alapján arra kérdésre kellett választ adnia, hogy a gyermekeket veszélyeztető környezet fennállása miatt helye volt-e a gyermekek gondozási helye azonnali hatállyal történő megváltoztatásának, vagyis az akkori, 2023. április 17-ei körülményeket kellett vizsgálnia. Az alperes nem tett eleget teljeskörűen az elrendelő ítélet iránymutatásában foglaltaknak azáltal, hogy nem a gyermekek gondozásában a gondozási hely azonnali megváltoztatásakor ténylegesen résztvevő szakembernek minősülő személyi kört hallgatta meg. Nem mellőzhette volna a gyermekek részére 2023. április 17. napján kirendelt gyermekvédelmi gyám, valamint nevelőszülői tanácsadó, továbbá a napközbeni felügyeletüket abban az időben ellátó pedagógusok meghallgatását, mivel a beszerzett egyéb bizonyítékok és a házastárs fentiekben kifejtettek szerint beszerzendő nyilatkozata mellett az általuk előadottak, valamint a beszerzett pszichológiai vélemény külön-külön és együttesen történő értékelésével tudott volna az alperes megalapozottan állást foglalni a Gyvt. 80/B. § (3) bekezdésében foglalt feltételek fennállásáról.

[15] A jogerős ítélet szerint a veszélyeztető környezet meglétét bizonyító tényfeltárás a megismételt eljárás során nem történt meg a szükségtelenül, illetve az elmulasztott bizonyítási

cselekmények miatt. Az alperes nem tett eleget az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) bizonyítékok értékelésére vonatkozó 62. § (4) bekezdésében, valamint a döntés tartalmára vonatkozó Ákr. 81. § (1) bekezdésében foglalt indokolási kötelezettségének, nem értékelte a beszerzett nyilatkozatokat, azokat a további bizonyítékokkal nem vetette össze.

[16] A megismételt eljárásra előírta, hogy az alperesnek további bizonyítás lefolytatásával, az érintett – a gondozási hely megváltoztatásakor a gyermekek veszélyeztetettsége kérdésében tapasztalattal, a család akkori körülményeiről és a gyermekek viselkedéséről közvetlen ismerettel rendelkező – szakemberek – ekként egyéb érdekelt³, a gyermekek nappali felügyeletében részt vevő pedagógusok, valamint egyéb érdekelt¹⁵ – továbbá a felperes házastársa, valamint szükség szerint a gyermekek meghallgatásával kell meghoznia a döntését a gyermekek gondozási helyének megváltoztatásáról oly módon, hogy azt részletes indokolással kell ellátnia. A megismételt eljárás során a felperes nincs elzárva attól, hogy nyilatkozatot tegyen. Arra az esetre, ha az alperes szükségesnek ítéli meg a gondozási hely azonnali megváltoztatását, a határozata indokolásában ki kell térnie arra, hogy a gyermekeket veszélyeztető környezet fennállását mi alapján állapította meg, valamint arra is, hogy a veszélyeztető környezet miatti intézkedés azonnalisága miatt szükséges.

A felülvizsgálati kérelem

[17] A jogerős ítélettel szemben az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelynek befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) és ab) alpontjai, valamint a b) pontja alapján kérte. Kifejtette, hogy a „tárgyi ügyben szükséges a joggyakorlat egységének megóvása és a továbbfejlesztésének biztosítása; továbbá a felvetett jogkérdés különleges súlyú, illetve társadalmi jelentőséggel bír”, illetve a véleménye szerint az eljáró bíróság eltért a Kúria – gondozási hely megváltoztatásával kapcsolatos – Kfv.VI.39.128/2011/6. és Kfv.IV.37.754/2019/7. számú döntéseitől, „indokolása emiatt kirívóan okszerűtlen”.

[18] A felülvizsgálati kérelem szerint a két kúriai döntés alapján megállapítható, hogy a Kúria már kifejtette az ilyen ügyekre vonatkozó álláspontját, a joggyakorlat egysége létezik, amelytől a Fővárosi Törvényszék eltért.

[19] Az alperes hivatkozásai szerint a felvetett jogkérdés azért különleges súlyú, mert az állami gondoskodásban nevelkedő kiskorú gyermekek alapvető elhelyezési- és biztonság-hoz, testi-lelki épséghez való jogához kapcsolódik. Ezenfelül társadalmi jelentőséggel is bír, hiszen több tízezer gyermek nevelkedik állami gondoskodásban és az ügy egyedi súlyossága mellett az érintettek számossága is indokolja, hogy a kérdésben a Kúria a joggyakorlat egységét fenntartsa és azt továbbfejlessze.

[20] A felülvizsgálati kérelem szerint a jogerős ítélet szemben áll a Kúria 2/2015. (XI. 25.) KMK véleményében foglalt bírósági felülmérlegelés tilalmával kapcsolatban kifejtettekkel is.

A Kúria döntése és jogi indokai

[21] A Kúria megvizsgálta a felülvizsgálati kérelmet, és megállapította, hogy jelen ügyben a befogadás feltételei nem állnak fenn.

[22] A Kp. 118. § (1) bekezdése szerint a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[23] Hangsúlyozza a Kúria, hogy a Kp. 117. § (4) bekezdése megköveteli, hogy a fél a felülvizsgálati kérelemben jelölje meg a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt – a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével – részletesen indokolni nem kell. A 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. Mindez azt jelenti, hogy a felülvizsgálatot kérő félnek nem elegendő mindössze a befogadhatóság törvényi jogcímére utalnia. Annyit mindenképpen ki kell fejtenie, hogy az adott ok(ok)ból miért tartja szükségesnek a felvetett jogkérdés Kúria általi eldöntését. Így kerülhet ugyanis abba a helyzetbe a Kúria, hogy a fél szempontjait a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságáról hozandó döntése körében értékelhesse.

[24] A befogadásról döntő bíróság azt vizsgálja meg, hogy az ügyben olyan kérdés merül-e fel, amely a Kp. 118. § (1) bekezdésének rendelkezései alá tartozik. A befogadhatóság tárgyában hozandó döntése körében azonban kizárólag a Kp. 118. § (1) bekezdésében felsorolt befogadási ok(ok) fennállását vizsgálhatja, a felülvizsgálati kérelemben megjelölt, annak alapját képező jogszabálysértésekről nem foglalt állást, mert arra csupán a már befogadott felülvizsgálati kérelmet érdemben elbíráló határozatában van törvényes lehetőség (Kfv.IV.37.483/2023/2.). A jogerős határozat fél által állított jogellenességét a Kúria a befogadás során nem vizsgálhatja, mert ezzel megfordítaná a döntései sorrendjét, és a befogadást követő érdemi vizsgálatot előlegezné meg már a befogadási szakaszban (Kfv.VII.37.557/2024/2.).

[25] A Kúria rámutat, hogy a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontja minden alpont tekintetében a befogadás feltételül szabja, hogy az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata legyen valamely alpontban meghatározottak szerint szükséges. Ebből és a Kp. 117. § (4) bekezdésében foglalt indokolási kötelezettségből következik, hogy a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő félnek – a befogadás körében – kifejezetten meg kell jelölnie azt az ügy érdemére kiható jogszabálysértést, amelyre vonatkozóan az egyes alpontokban rögzített befogadási feltételek fennállását állítja. Az alperes azonban a befogadási kérelmében ilyen jogsértést egyáltalán nem jelölt meg.

[26] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján a joggyakorlat egysége vagy továbbfejlesztése céljából a felülvizsgálati kérelem befogadására – általánosságban – akkor kerülhet sor, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn. A joggyakorlat továbbfejlesztése céljából a felülvizsgálati eljárás érdemi lefolytatását az indokolhatja, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes ugyan, annak követése azonban a körülmények változására

tekintettel nem támogatható (Kfv.IV.37.679/2020/2, Kfv.IV.37.584/2022/2, Kfv.VII.37.017/2023/2.).

[27] A Kúria értékelte, hogy az alperes maga is arra hivatkozott, hogy – az általa egyébként ki nem fejtett – jogkérdés tekintetében a joggyakorlat egysége létezik, arra vonatkozóan pedig szintén semmit nem adott elő, mik lennének azok a körülmények, amik a joggyakorlat továbbfejlesztését indokolnák.

[28] A felvetett jogkérdés különleges súlya akkor állapítható meg, ha a vizsgált jogkérdés túlmutat a konkrét ügyön, nagy számú új típusú ügy esetén a jogegység, vagy a jogbiztonság érdekében szükséges a Kúria iránymutatása. Az ügyek társadalmi jelentősége jellemzően akkor mutatható ki, ha olyan jogkérdés merült fel, amely a társadalom széles körét közvetlenül, vagy közvetve érinti. (Kfv.IV.37.960/2020/2.) Mindez azt jelenti, hogy az adott ügy – illetve a bíróság által abban elfoglalt jogi álláspont – ne csak az adott ügyben érintettekre legyen kihatással közvetve, hanem az adott ügyben nem szereplő jogalanyok helyzetét illetően is irányt mutasson. (Kfv.III.37.778/2020/2.)

[29] A Kúria rögzíti, hogy az alperes nem állította, hogy az ügyben olyan konkrét jogkérdés merülne fel, amely különleges súllyal, vagy társadalmi jelentőséggel bírna. Önmagában az, hogy az ügy tárgya szerint állami gondoskodásban nevelkedő kiskorú gyermekek alapvető elhelyezési és biztonságához, testi-lelki épséghez való jogához kapcsolódik, valamint az, hogy több tízezer gyermek nevelkedik állami gondoskodásban, a befogadást vizsgálándó jogkérdés hiányában nem teszi lehetővé. A Kúriának nem bármely, a felek által feltett jogkérdés megválaszolása a feladata, hanem a felülvizsgálni kért jogerős határozattal érintett körben a jogegység biztosítása. (Kfv.VII.37.557/2024/2.)

[30] A Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja alapján a felülvizsgálati kérelem befogadásának nincs helye, ha a fél az általa hivatkozott, közzétett kúriai határozat és a felülvizsgálni kért határozat közötti ügyszakosságot (lényegi összevetetőséget) nem mutatja be. (Kfv.VII.37.557/2024/2.)

[31] A Kúria hangsúlyozza, hogy a felülvizsgálati eljárásban támadott jogerős ítélet olyan határozat jogszerűsége vizsgálatát végezte el, amely a bíróság megismételt eljárásra kötelező ítélete útmutatása alapján született. A megismételt eljárásban és a közigazgatási cselekménynek a bíróság határozatával elrendelt megvalósítása során az eljáró közigazgatási szervet a bíróság határozatának rendelkező része és indokolása – a Kp. 97. § (4) bekezdése alapján – köti. A Kúria töretlen gyakorlata szerint a megismételt közigazgatási eljárás eredményeként hozott határozat kapcsán a bíróság csak azt vizsgálhatja, hogy az megfelel-e, vagy sem az ezt elrendelő ítéletben foglalt iránymutatásnak (Kúria Kfv.V.35.420/2013/4.). Ezt a vizsgálatot végezte el a Fővárosi Törvényszék felülvizsgálni kért jogerős ítéletében és állapította meg, hogy az alperes a megismételt eljárásra adott kifejezett iránymutatásnak nem tett eleget akkor, amikor „az érintett szakemberek” meghallgatását nem a 2024. április 24-i határozat meghozatalához vezető, 2023. április 17-i eseményekről közvetlen tudomással bíró személyek meghallgatása útján végezte el, az elrendelt bizonyítási és indokolási kötelezettségének nem teljeskörűen tett eleget.

[32] Kiemeli a Kúria, hogy a Fővárosi Törvényszék a 2023. december 14-i kelt, 34.K.702.183/2023/22. számú jogerős ítéletében foglaltak jogszerűségének vizsgálata még a felülvizsgálati kérelem befogadása esetén sem képezhetné a Kúria eljárásának a tárgyát. Egységes a Kúria gyakorlata abban a kérdésben is, hogy a Kp. 96. §, 97. § (4) bekezdése, valamint az Ákr. 123. § (1) bekezdés f) pontjára is figyelemmel a megismételt eljárásban minden esetben követni kell a bíróság iránymutatását. Az a körülmény, hogy az alperes elmulasztotta felülvizsgálati kérelemmel támadni az új eljárásra kötelező korábbi ítéletet, annak megismételt eljárásra vonatkozó útmutatása miatt, nem eredményezheti, hogy a megismételt eljárásban hozott határozattal szembeni bírósági jogorvoslati kérelmében ennek

tárgyát vitathassa. A megismételt közigazgatási eljárás lefolytatására kötelező ítélet új eljárás kereteit meghatározó iránymutatásának a törvényessége az új eljárásban hozott döntés elleni közigazgatási perben nem vizsgálható. (Kfv.II.37.492/2023/2.)

[33] A kifejtettek alapján a Kúria megállapította, hogy a befogadás feltételei nem álltak fenn, ezért a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (2) bekezdésére alapítottnan megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[34] A felülvizsgálati kérelemben egyértelműen meg kell jelölni azt az ügy érdemére kiható jogszabálysértést, amire vonatkozóan a fél a befogadás feltételeinek fennállását állítja. Nincs helye a felülvizsgálati kérelem befogadásának abban az esetben, ha a felülvizsgálatot kérő fél *a keresettel támadott határozat alapjául szolgáló megismételt eljárásra vonatkozó iránymutatás jogszerűségét vitatja.*

Záró rész

[35] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságáról a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül határozott.

[36] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes volt, ezért a Kúriának az illeték megfizetésről rendelkeznie nem kellett.

[37] A végzés ellen a Kp. 116. § d) pontja alapján felülvizsgálatnak nincs helye.

Budapest, 2026. május 19.

Dr. Balogh Zsolt s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kiss Árpád Lajos s.k.
előadó bíró

Dr. Bögös Fruzsina s.k.
bíró

Dr. Balogh Zsolt s.k.
a tanács elnöke
az aláírásban akadályozott
Dr. Dobó Viola

Dr. Sugár Tamás s.k.
bíró

bíró helyett

A kiadmány hitelével:
tiszttviselő